

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Roermond, van 16 april 2012 in zaak nr. 12/10652 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 29 maart 2012 is de vreemdeling in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 16 april 2012, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 20 april 2012, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe te kennen. Deze brief is aangehecht.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 1 juni 2012, waar de vreemdeling, vertegenwoordigd door mr. N.M. Weteling, advocaat te Rosmalen, en de minister, vertegenwoordigd door mr. R.A. Visser, werkzaam bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, zijn verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdeling in grief 1 heeft aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. In grief 2 klaagt de vreemdeling, kort samengevat, dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat niet kan worden gesteld dat het zicht op uitzetting naar Somalië ontbreekt.

Daartoe voert hij, voor zover thans van belang, aan dat de rechtbank haar oordeel over het bestaan van zicht op uitzetting naar Somalië ten onrechte heeft gebaseerd op de informatie die de minister heeft gegeven in de zaak die heeft geleid tot de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 22 maart 2012 in zaak nr. 12/4931 (LJN: BW2282; hierna: de uitspraak van de rechtbank Roermond), zonder hem in de gelegenheid te stellen hierop een reactie te geven. Daardoor heeft de rechtbank uitspraak gedaan in strijd met het beginsel van hoor- en wederhoor, aldus de vreemdeling.

2.2.1. De vreemdeling heeft ter zitting van de rechtbank betoogd dat zicht op uitzetting naar Noord-Somalië ontbreekt en ter onderbouwing van dat betoog verwezen naar de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 15 maart 2012 in zaak nr. 12/6337 (LJN: BV9018; hierna: de uitspraak van de rechtbank Groningen). Ter

weerlegging van dat betoog heeft de rechtbank in haar uitspraak verwezen naar het standpunt dat de minister blijkens de uitspraak van de rechtbank Roermond in die zaak heeft ingenomen over het zicht op uitzetting naar Noord-Somalië en naar aanleiding daarvan overwogen dat in de uitspraak van de rechtbank Groningen geen informatie beschikbaar was over de missie die medio februari 2012 heeft plaatsgevonden en dat daarnaast uit de uitspraak van de rechtbank Roermond, anders dan uit de uitspraak van de rechtbank Groningen, blijkt dat de vreemdelingen in Nairobi door de Koninklijke Marechaussee zullen worden overgedragen aan een luchtvaartmaatschappij die hen naar _____ zal vliegen.

2.2.2. Uit de aangevallen uitspraak noch uit de aantekeningen van het verhandelde ter zitting blijkt dat het standpunt dat de minister blijkens de uitspraak van de rechtbank Roermond in die zaak heeft ingenomen bij de behandeling van het beroep aan de orde is gekomen. De rechtbank heeft haar oordeel over het zicht op uitzetting niettemin mede gebaseerd op hetgeen de minister in die zaak heeft aangevoerd en deze informatie vormt in de aangevallen uitspraak een wezenlijk onderdeel van het geheel aan informatie op grond waarvan de rechtbank tot het oordeel is gekomen dat niet kan worden gezegd dat het zicht op uitzetting ontbreekt. Onder deze omstandigheden moet worden geconcludeerd dat de uitspraak is gedaan in strijd met het beginsel van hoor en wederhoor.

2.2.3. Het hoger beroep is reeds hierom gegrond. Hetgeen voor het overige in grief 2 is aangevoerd behoeft geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 29 maart 2012 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden voor zover die, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog bespreking behoeven.

2.3. Aan de bij de rechtbank voorgedragen beroepsgronden, waarover door de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel is gegeven en waartegen in hoger beroep niet is opgekomen, komt de Afdeling niet toe. Evenmin is sprake van een nauwe verwevenheid tussen het oordeel over die gronden, dan wel onderdelen van het bij de rechtbank bestreden besluit waarop deze betrekking hebben, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgronden vallen thans dientengevolge buiten het geding.

2.4. De vreemdeling heeft in beroep bij de rechtbank betoogd dat het zicht op uitzetting naar Somalië ontbreekt nu de minister voornemens is hem naar _____ te verwijderen terwijl niet is gebleken dat zijn toegang tot _____ is gewaarborgd en niet duidelijk is hoe hij vanaf de luchthaven aldaar door moet reizen naar een ander gebied in Somalië. Daarbij is volgens de vreemdeling van belang dat in de stad _____ sprake is van een uitzonderlijke situatie als bedoeld in artikel 15, aanhef en onder c, van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van de Europese Unie van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (PB 2004 L 304; hierna: de richtlijn).

2.4.1. Ter zitting bij de Afdeling heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling, blijkens de taalanalyse in zijn asielprocedure, afkomstig is uit Somaliland. De vreemdeling heeft dit standpunt niet bestreden.

De minister heeft voorts betoogd dat in het Memorandum of Understanding van 1 juli 2009 met de Somalilandse autoriteiten (hierna: het MoU van 1 juli 2009) afspraken waren gemaakt over rechtstreekse uitzettingen vanuit het buitenland naar Noord-Somalië (Somaliland). Nu dit MoU eenzijdig is opgeschort door de Somalilandse autoriteiten heeft de minister een onderzoek ingesteld naar de mogelijkheid om vreemdelingen uit Somaliland middels een binnenlandse vlucht, via de luchthaven van Mogadishu, naar Hargeisa, Somaliland, uit te zetten. Personen die via deze route vrijwillig terugkeerden naar Somaliland ondervonden, voor zover bekend, geen problemen tijdens hun terugreis.

Voor 5 april 2012 stond een verwijdering naar Somaliland via de luchthaven van Mogadishu gepland. Die verwijdering heeft evenwel geen doorgang gevonden nu daarvoor niet aan de noodzakelijke randvoorwaarden kon worden voldaan. Om die reden is de minister op 17 april 2012 tot de slotsom gekomen dat het zicht op uitzetting naar Somaliland ontbreekt nu hij geen garanties kon geven dat vreemdelingen die via Mogadishu naar Hargeisa worden uitgezet zullen worden toegelaten tot het grondgebied van Somaliland. Om die reden is de bewaring van de vreemdeling op 3 mei 2012 opgeheven.

2.4.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in de uitspraak van 13 september 2011, in zaak nr. 201107448/1/V3 (www.raadvanstate.nl), is uitzetting naar Somaliland op grond van het MoU van 1 juli 2009 sinds begin januari 2010 niet langer mogelijk omdat de regering van Somaliland de uitvoering van dit MoU tijdelijk heeft opgeschort.

Nu voormeld MoU ziet op rechtstreekse uitzettingen vanuit het buitenland naar Somaliland kwam de minister enige tijd toe om een nader onderzoek in te stellen naar alternatieve terugkeerroutes, waaronder de mogelijkheid om vreemdelingen uit Somaliland via een binnenlandse vlucht van Mogadishu naar Hargeisa uit te zetten. Om die reden kan de minister gevolgd worden in zijn standpunt dat het zicht op uitzetting naar Somaliland eerst per 17 april 2012 is komen te ontbreken en had de bewaring van de vreemdeling per die datum moeten worden opgeheven. Nu de vreemdeling evenwel niet eerder dan op 3 mei 2012 in vrijheid is gesteld, dient aan hem schadevergoeding te worden toegekend voor iedere dag dat de bewaring vanaf 17 april 2012 heeft voortgeduurd.

2.4.3. Het inleidende beroep is gegrond. Nu de bewaring reeds is opgeheven, kan een daartoe strekkend bevel achterwege blijven. Aan de vreemdeling wordt met toepassing van artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 op na te melden wijze een vergoeding toegekend over de periode van 17 april 2012 tot 3 mei 2012, de dag, waarop de bewaring is opgeheven.

2.5. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Roermond, van 16 april 2012 in zaak nr. 12/10652;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep gegrond;
- IV. kent aan de vreemdeling een vergoeding toe van € 1.280,00 (zegge: twaalfhonderdtachtig euro), ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de secretaris van de Raad van State;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep en het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 1.748,00 (zegge: zeventienhonderdachtenveertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter,
en mr. A.B.M. Hent en mr. N. Verheij, leden,
in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van staat.

De voorzitter
is verhinderd de uitspraak
te ondertekenen.

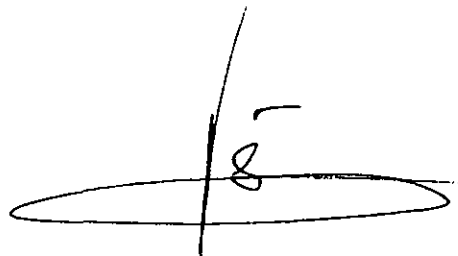
w.g. Vonk
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 1 augustus 2012

345-644

Verzonden: 1 augustus 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized flourish or mark.

mr. H.H.C. Visser